„Wöi maddudel kaſſukas? ütleb mittu; — eks maud olle ſilleda nahhaga? wöi on neil näggemata kaſukas?“ — Tössi, nende kaſſukas on näggemata ja Jummala lodud asjad on mitme ſuggused! Koeral, hundil, kaſſil on kaſſukas nahha peal, agga maule pandi kaſſukas nahha alla, agga ſe on raſw-kaſſukas. Igga maul ſeiſab nahha al paks raſwa kord, ja et raſw ſoja annab, wöib igga pääw nähha. Panne agga tähhele, kui kuimud Karel ja paks Peter külma ilmaga ühheskoos teed käiwad, ühheſuggu-ſed rided ſeljas. Kuimud Kaarli liikmed lähhä-wad kangeks ja ta wabbiſeb külma pärraſt, agga paksu Petri ots on higgine. Se tulleb ſeſt: Petril on palju raſwa ihhu peal, temmal kaſſu-kas lodud; Kaarlil polle mitte. Nönda, ütlen nüüd, on maddudega ka, raſw-kaſſukas on neil ſeljas. Ja mitmel nende hulgaſt on ni rohkeste raſwa, et ſedda ſure kaſſuga korjatakſe ja nönda prugitakſe, kui meil hülge-raſwa. Agga enna-miste on nähha, et neis mades, kus ſuremad maud ellaiwad, rahwas nende raſwa ſure maius-ſega ſööb ja wägga maggusaks kidab. Polle minna katſunud egga tahhakski.

Jalgu maddudel ei olle, ſiiski on naad ker-mad minnema, ni kermad, et köige tulliſem hob-

bune joostes nende wastu ei tahha ſada. Naad ei te ſelle jures muud, kui weawad omma ihhu kerra modi kokku ja ajawad jälle ſirgeks ja ſedda ühtepuhku. Selle wiſiga ſawad ſiis eddaſi otſe kui lennates.

Mönni mau-ſuggu on kihwtine, agga mitte köik. Kes kihwtiſed on, neil ſeiſab kihwt kahhe hamba ſees ſuus. Need kaks hammaſt on öned kui torrud ja kuſt kinni hakkaiwad, ſiinna kihwt keeb wälja ja ſadab ſurma, olgu kohhe, olgu aega möda. On ka neid maddusid, kelle kihwt wägga kange ei olle; ajab hawa paistetama, agga ei te muud wigga. Kui juhtub, et kihw-tine maddu koggemata isſe ennaſt hammustab, ſiis ſadab ommalegi ſurma, ja jääb ſelle mehhe ſarnatſeks, kes teiſele auku kaebab agga langeb isſe ſiſſe. —

Tallu-mees Amerika-maal nitis heinu ja astus ſelle jures kihwtiſe mau peale, mis wihhaga kallale kippus ja ta jalgu püdis hammastada; önneks ollid mehhel pakſud ſapad jallas ja ta ei ſanud hädda, waid löi wikkatiga mau poleks, et ſe ſurri. Mees olli waenlaſſeſt peastetud ja läks Jummalat tännades koju. Agga kui olli maggama heitnud, hakkas ta ſüdda ſeeſt wallu-tama, kehha kangeste turſuma, ja wiis tundi